

Časopis Trefa 18

Školní časopis žáků a učitelů na ZŠ a MŠ Tupolevova, Praha

Kulturní tipy

Doporučila bych knížky Amari a Noční bratři - B.B. Alston, Nečekané prázdniny - Jacqueline Wilson a Lea dívka moře - Tanya Stewner. Určitě stojí za to návštěva zemědělského muzea v Praze a seriál Najdi si mě v Paříži.

Alžběta Špillingová 6.A

Moc ráda bych se podělila s čtenáři časopisu Trefa o svůj tip na zajímavou kulturní akci. Jedná se o výstavu Sběratel, kde se sejdou milovníci sběratelských známek, pohledů, mincí, drahých kamenů a dalších zajímavostí, přičemž zde mají příležitost si zakoupit od obchodníků další kus do své sbírky. Já sama patřím mezi filatelisty (sběratele známek) a výstava Sběratel mi pokaždé naskytne možnost si tento koníček náležitě užít. Tato akce se koná třikrát do roka. Tuto akci navštěvuji spolu se svojí rodinou pravidelně, a tak nebudeme chybět ani na Vánočním Sběrateli 2022. Byla bych opravdu šťastná, pokud by se můj příspěvek do časopisu Trefa mohl otisknout a případně si tento poněkud starobylý koníček získal další zájemce. Myslím, že je opravdu škoda, že se mu již moc lidí nevěnuje.

Anna Humlová 7.A

Úvodník redakce

Milí čtenáři, malí i velcí, příznivci Tupolevky, pokud právě držíte v ruce novou Trefu, dobře jste se trefili. Sice za sebou máme první sních a zima se nezadržitelně blíží, avšak v tomto vydání se ohlížíme zpátky za podzimem.

Myslím, že ten se letos opravdu povedl, přinesl nám ukázkové pochmurné počasí a plískanice stejně jako krásné babí léto. Prolistujte si časopis a přečtěte si,

jak vnímají podzim někteří z vašich spolužáků, připomeňte si, kam všude se naši žáci vydali a čeho se zúčastnili. Naleznete zde též rozhovor se zaměstnancem školy, jak jste zvyklí. A nebude chybět ani tip na drobné domácí vyrábění. A to není všechno, čeká vás ještě mnoho dalšího.

Pozornost věnujte také úvodníku pana ředitele, jelikož jeho slova v sobě skrývají mnoho pravdy a stojí za to se nad nimi zamyslet.

A teď už zbývá poslední – Těšit se na Vánoce!

Redakce

Úvodník pana ředitele

Máme za sebou první čtvrtku školního roku, který se ukazuje jako nelehký.

Všichni jistě víte, že na jaře došlo k napadení suverénního státu Ukrajiny jiným státem – Ruskem. Od té doby kousek od nás zuří válka a její důsledky se dotýkají nás všech – ne však stejnou měrou, jako samotné Ukrajiny. Pro nás to znamená především pomoc druhému v nouzi.

Stát se snaží pomoc financemi – peněžní pomocí, humanitární pomocí (opět nové slovíčko – *je to pomoc jak zmírnit lidské utrpení způsobené přírodou nebo přímo lidmi*). Samotní občané pomáhají lidem na Ukrajině třeba sbírkami oblečení, potravin, hraček. Naše (a nejen naše) škola pomáhá i zmíněnými sbírkami (děkuji paní učitelce Novákové), ale především tím, že jsme přijali plno nových ukrajinských kamarádů – spolužáků..

Vím, že se tím rozrostly počty vás žáků v jednotlivých třídách. A i vím, že to může někdy způsobovat větší hluk a nemožnost se soustředit na výuku, i vím, že to může vyvolávat konflikty mezi dětmi,... ale taky vím, že když je někdo v úzkých, tak se mu má pomáhat! Neznamená to, že ten hluk ve třídě dělají jen naši noví spolužáci. Všichni to umíte. Právě třeba tím, že je vás od září víc ve škole,

nebo protože to mu sami dáváte podnět, když zbytečně řešíte nepodstatné věci mezi sebou, které pak přecházejí v hádky.

Chci, abyste se všichni vžili do situace svých nových kamarádů, kteří se sem přijeli schovat před válkou. Určitě by chtěli být doma, chtěli by se učit se svými kamarády, jako vy. Ne vždy rozumí, co se jim říká, ne vždy naše učivo navazuje na jejich výuku, kterou měli doma na Ukrajině, ne vždy je vše tady pro ně srozumitelné. To si člověk těžko zvyká.

Rád bych, aby si všichni uvědomili, že to že jsme se podělili o školu, není nic proti tomu, co zažívají lidé na Ukrajině (ale i mimo ni) v současné době.

Na druhou stranu chci, aby naši ukrajinští hosté ctili naše pravidla (naš Školní řád – např. přezouvat se, netelefonovat z mobilů ve škole, vnímat a respektovat pedagogy, nebýt drzý, nevyrušovat v hodině,...). Jestliže chceme celou situaci zvládnout, a to chceme, je potřeba toto vše dodržovat! Takovým chováním vše komplikujete, především sami sobě a těm co se vám snaží pomáhat.

Věřím, že příště už budu moc psát o samých veselých věcech.

Ted' si přeji, aby vše dobře dopadlo, a aby se všichni mohli opět vzdělávat, tam, kde se jim líbí a kde chtějí.

Za chvíli je první adventní neděle... užijme si tedy předvánoční čas - svátek klidu a míru.

Váš
pan ředitel

Prosím třídní učitele o přečtení ve třídě a paní asistentky o přeložení v ukrajinském jazyce ... děkuju.

Surrealismus - ve světě fantazie

Surrealismus (výslovnost syrealizmus) je evropský umělecký směr, ale také životní styl, který usiluje o osvobození mysli, zdůrazňuje podvědomí. Snaží se o zachycení snů, představ, pocitů a myšlenek. První impulsy surrealismus dostal od André Bretona, jeho prudký

rozvoj umožnil Salvador Dalí. Surrealismus je stále aktivní směr, ačkoli se od původních myšlenek značně vzdálil.

Tenhle obraz maloval někdo, kdo měl asi smíšené pocity. Asi měl nejspíše stres, ale zároveň i bezstarostnost, takže chtěl ty jeho pocity vystihnout. Třeba viděl jen nebe, ale namaloval tam věci, co vystihují jeho pocity. Namaloval obraz, na kterém v širokém nebi bylo letadlo. Ale nejen tak obyčejné letadlo. Bylo jako z pohádky, a navíc ho táhla velká velryba, která ale vypadala dost utrápeně. Taký v tom letadle byla slečna a pejsek. Asi letěli někam, kde to chtějí poznat nebo ani nemají žádný cíl. Ale taky se jim mohlo cestou něco přihodit. Například

mohlo to letadýlko spadnout nebo na ně mohl někdo zaútočit. Ale toho se nebáli. Nikdo neví, jestli doletěli tam, kam měli, protože neměli cíl, ale určitě doletěli aspoň tam, kde to chtějí poznat.

Lucie Vávrová 5.C

Obraz podle mne namaloval rybář na Aljašce, který viděl havarovanou vzducholod', a před tím ulovil velrybu. Obraz podle mne poukazuje na týrání zvířat. Postavy letí do jiné dimenze, do které se dá dostat jen s velrybí vzducholodí. Byla to nebezpečná cesta, protože vysoko ve vzduchu člověk může přijít k omrzlinám. Potom dorazili do jiné dimenze (jen s pár omrzlinami) a navždy tam zůstali

Matyáš Valenta 5.C

Malý chlapec si vysnil svůj fantastický svět, kam by se chtěl podívat. Jednou v noci ho něco vzbudilo. Šel se podívat z okna a tam uviděl letadlo, které držela ve vzduchu velryba. Místo pro pilota bylo prázdné. Chlapec měl chuť do letadla naskočit, ale bál se. Najednou v pokoji ožil jeho plyšový medvěd a vydal se do letadla s ním. Začala jejich dlouhá cesta do světa fantazie. Doletí tam někdy? Co s nimi bude? Co jeho rodiče? Neodehrává se to všechno jen v jeho představách?

Lukáš Hrubý, 5.C

Podzim

Podzimní zamyšlení aneb jak vnímám podzim

Podzim je hezký. Má hodně barev. Z kaštanů se dělají zvířátka. Může pršet a jsou krátké dny. Hodně fouká a pouštíme draky. Když je Halloween, vydlabáváme dýně.

Klára Urbánková, 3.D

Podzim mám ráda z různých důvodů, například podzimní pestré barvy listů na stromech. Hlavně na podzim padají kaštiny, což byl můj hlavní důvod k chození ven, když jsem byla malá. Teď už je ale moc nesbírám. Podzim mám ráda obecně kvůli chladnějšímu počasí, které mi vyhovuje více než to teplejší. Ovšem nesmím zapomenout na blížící se Vánoce, na které se většina lidí moc těší.

Ester Kautová, 8.B

Podzim mám ráda, protože přináší častější deště společně s čerstvým vzduchem. Když je venku sychravo, ráda si uvnitř čtu nebo se věnuji ručním pracím, jako je háčkování nebo šití. Na podzim mám ráda i to, že můžu nosit dlouhé kalhoty, svetry, roláky a další oblečení, ve kterém by mi v létě bylo horko. Jsem ráda, že se na podzim stmívá dříve, jelikož se můžu dívat večer na hvězdy, aniž bych musela jít spát moc pozdě. Líbí se mi, jak se barví listy na stromech. Podzim mám velmi ráda, a proto je mi líto, že ho spousta lidí ráda nemá.

Barbora Kozderová, 9.B

Podzim je roční období, které mám ráda pro jeho změny odehrávající se bez pomoci člověka. Stromy mění svoji barvu ze zelené na oranžovo červenou a jejich listy pomalu opadávají, až jsou vidět holé větve. Když jdeme ráno s bratrem do školy, je chladno a často není vidět na krok kvůli mlze, která halí vše okolo. Někdy hádáme podle obrysů, co se za jejím závojem skrývá. Jakmile ovšem vysvitne slunce, prorazí mlhu a rázem je jasno, jeho poslední hřejivé paprsky mám ráda. Zkracují se dny a než se nadějí, je večer a spolu s ním přijde i studený vítr. Podzim je proměnlivý, zajímavě barevný, chladný i hřejivý.

Rebeka Träger, 8.B

Podzimní příroda

Podzim je opět tu v celé své kráse.

A ptákům říkáme: „Vrat’te se zase!“

Listí ze stromů opadá, vše je oranžové.

Ježeček v trávě cupitá a jablko si na bodlinkách nese.

Na obloze létají čápi, léto je za námi.

Nad hlavami nám poletují draci.

Podzim je tu, medvěd se raduje.

Příroda se zbarvuje.

Zkrátka krása to je!

Aneta Macková, 5.C

Na podzim

Na podzim listí padá,

osobně to mám ráda.

Má totiž krásné barvy,

už přes ně nejsou vidět žádné larvy.

Děti chodí pouštět draky,

všude jich vídám mraky.

Mám jeden velký sen,

vyrazit s nimi zase ven.

Bohužel se ale potím v posteli,

málo jsem se oblékla v neděli.

kollektivní práce dětí 5.C

Anketa

a

Třída 5.A se 8.11. zúčastnila programu o pohádkách v knihovně na Proseku. Děti se dozvěděly, co jsou bajky, pověsti a pohádky, povídaly si s paní knihovnicí o autorech pohádek, o pohádkových postavách, důležitých číslech a také, jak pohádka obvykle začíná a jak končí. Zahrály si hru ve skupinkách, poslechly si úryvky z pohádek a také viděly jednu filmovou zpívanou pohádku. Na závěr si děti mohly prohlížet knihy z regálů.

Tady jsou postřehy dětí:

Adélka Šrámková: Líbila se mi kniha Vyprávění o koních. A taky, jak paní knihovnice četla.

Kuba Červený: Líbilo se mi, jak se tam hezky četlo a také soutěž.

Matouš Měchura: Podle mě by měl být v knihovně větší výběr knih.

Dan Popdyakunyk: Moc se mi líbilo, že jsme šli do knihovny pěšky.

Jirka Kyncl: Líbilo se mi, že jsme koukali na pohádku O Červené Karkulce, chtěl bych, abychom tam byli déle.

David Malec: Za mě to bylo moc dětské.

Majda Černá: Líbilo se mi, že na nás byla paní knihovnice hodná a že jsme si na konci mohli projít poličky s knihami.

Filipka Chadzitaskos: Líbilo se mi, že jsme pracovali ve skupinkách, naopak se mi nelíbilo, že jsme neměli na konci moc času na prohlédnutí knih.

David Cieslar: Zjistil jsem, že v prosecké knihovně mají spoustu zajímavých knih.

Rozhovor

S Irenou Daškovou, asistentkou pedagoga

Jak dlouho působíš v naší škole a jak dlouho celkově pracuješ jako asistentka pedagoga?

Od února 2022 jsem na Tupolevce. Celkově dělám asistentku 3 roky.

Co máš na této práci ráda?

Ráda pracuji s dětmi. Přijde mi, že to má smysl, že pomáhám tam, kde je třeba.

V čem konkrétně se ti líbí Tupolevka. Proč ti to tady vyhovuje?

Je to skvělá škola. Máme zde fajn kolektiv i vedení školy. Rozumíme si a pomáháme navzájem.

Co ráda děláš, když nejsi v práci?

Pokud mi to děti dovolí, tak odpočívám. Jinak ráda chodím na výlety, hlavně na hory. Baví mě skládání puzzle.

Na jakou nejvyšší horu jsi vystoupala?

Ďumbier na Slovensku 2043 m.

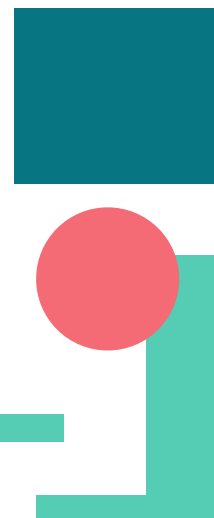
Která zvířata u vás v rodině chováte?

Máme psa, morče, králíka a na chalupě slepice a včely.

Máš či nemáš ráda podzim? Proč?

Mám ráda všechna roční období, každé má něco do sebe. Na podzim mám ráda období „babího léta“. Je hezké, jak se zbarvuje příroda a chystá se na zimu.

Moc děkuji za tvůj čas.

1 den s....

Adam Roháč, 9,A

Můj den začíná tak, že se probouzím při zvonění budíku a jdu si dát snídani, která mi poskytne energii na celý den. Pak se jdu převléct, udělat ranní hygienu a už jen vezmu tašku a jdu do školy. Do školy vždy chodím pěšky, abych se ráno lépe probudil a měl čistou hlavu. Nemám to zase úplný kousek, a tak mám dostatek času na to, abych si utřídil, co mě v ten den vlastně čeká. Ve škole strávím vždycky minimálně 6 hodin a těším se na oběd. Poté, co mi skončí škola, jdu zase pěšky domů a

poslouchám "moje oblíbené songy" ;). Poté, co přijdu domů, si jdu dát ještě nějakou svačinu, protože oběd ve školní jídelně mi úplně nestačí. K tomu si vezmu nějaké učení ze školy nebo si dělám přípravu na testy na přijímačky na střední. Opravdu mi záleží na tom, na jakou střední školu se dostanu, chci pro to letos udělat maximum. Poté, co se naučím, si jdu připravit

věci na trénink florbalu, kterému se věnuji závodně už od 4 let.

Když mám všechno hotové a zůstane mi nějaký čas, tak si vyměním pár zpráv s holkama a vyrazím...:). Cesta na trénink mi trvá asi půl hodiny. Když přijdu do šatny, tak se pozdravím se spoluhráči a poté se plně věnuji tréninku, abych ten čas využil co nejlépe a nejefektivněji. Trénink mám rozdělený na tři části: kondice, posilka a trénink na hokejce. Dalo by se říct, že trénuji každý den minimálně 3 hodiny. Potom jedu zpátky domů a tam si dám velkou večeři, protože potřebuji doplnit energii, vlastně hodně energie...:). Zase si něco přečtu do školy a připravím si batoh na další den. Protáhnu se a když mám ještě trochu času, tak si ještě s někým napíšu. Vyměníme si pár zpráv s klukama, shodnotíme, jaký jsme kdo měli den, co se nám povedlo a co méně a jdu spát. A druhý den opět vše nanovo.... Taky to tak máte...:)?

1 den s...

Natálie Holubová, 9,C

Můj den začíná mezi 6. a 7. hodinou ráno. S ospalýma očima, protože toho moc nenaspím, se ráno začínám připravovat do školy. Takže si jdu vyčistit zuby, trochu se nalíčím, převléknu a poté, co se rozloučím se svým psem, vyrazím do školy, ve které jsem ani ne za minutu. Ve škole jsem šest hodin, ale pokud máme odpoledku, tak až osm hodin. Po škole žádný sport či kroužek nemám, ale doma se občas učím tancovat, abych se pak mohla přihlásit do tanečního kroužku a pak tancovala závodně. Když netancuji, tak se připravuji na talentovky nebo si kreslím či maluji něco

svého. K obědu mi táta většinou uvaří nějaké jeho speciální jídlo, nebo si něco objedná, stejně tak je to i u večeře. Večer udělám hygienu a vzhledem k tomu, že jsem po kreslení, případně tancování unavená, tak už potom jenom relaxuji. Pokud mám samozřejmě dál chuť kreslit, tak jsem schopná kreslit celou noc. Pokud ale večer už nekreslím, tak se koukám na Tiktok, nebo na videa různých KPOP skupin. Spát jdu, když se cítím už hodně unavená, což bývá už hodně pozdě v noci, někdy skoro k ránu.

Kde všude jsme na podzim byli?

Žáci 4. ročníku nám popíší, kde všude v posledních týdnech byli a jaké zajímavosti na vlastní oči viděli. Začneme Národním muzeem

V úterý 1. listopadu navštívila třída 4.C expozici

PRAVĚK v NÁRODNÍM MUZEU. Od prvohor až do čtvrtohor (které stále pokračují) nás provázela slečna Bára. Velmi nás zaujaly zkameněliny a otisky. Zrekonstruovaní živočichové byli také zajímaví.

Dozvěděli jsme se, že území České republiky bylo pod hladinou. Kvůli velkému množství kyslíku tu existoval obří hmyz a prapředek koně měl drápy místo kopyt, aby chránil svá mlád'ata. Na závěr nás čekal MAMUT. Všem se návštěva líbila a vřele ji doporučujeme.

Žáci 4.C

V úterý 11.10. se naše třída 4.A sešla před školou již v půl osmé. Ten den jsme vyrazili na dopravní hřiště, kde jsme se potkali s panem instruktorem. Vysvětlil nám, jak se máme na

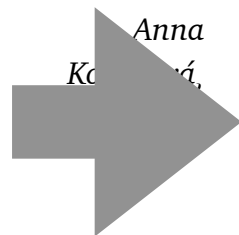
hřišti chovat, aby naše návštěva proběhla bez problémů a bezpečně. Z toho důvodu jsme dostali reflexní vesty a šli si vybrat dopravní prostředky. Seřadili jsme se podle velikosti od nejvyššího po nejmenšího a brali si kolo nebo koloběžku. Já jsem si vybrala kolo. Když jsme se všichni trochu rozjezdili, zahájil pan instruktor test našich znalostí v provozu. Mohli jsme celkem získat 100 bodů, ale za každý přestupek nám instruktor nějaké body strhnul. Já jsem nakonec udělala 3 přestupky a celkem jsem tedy dostala 94 bodů. Na závěr jsme měli ještě volnou zábavu a mohli jezdit po hřišti i na benzinovou pumpu, kam jsme do té doby nesměli. Potom jsme se už museli vrátit do školy.

Návštěva se mi moc líbila. Zjistila jsem, že umím všechny běžné dopravní značky, dokážu

si poradit ve většině situací na silnici, ale také vím, jak důležité je chovat se zodpovědně v rámci silničního provozu, ať už jako chodec, nebo řidič auta nebo kola.

Anna
Kovářová,

Pachatelé dobrých skutků

V pondělí 10. 10. 2022 se vybraní žáci 6. tříd ZŠ Tupolevova zúčastnili divadelního představení s názvem „Pachatelé dobrých skutků“. Představení měli žáci možnost zhlédnout v prostorách Knihovny Václava

Šorela v Letňanech. Příběh byl zpracován podle námětu knihy Klofáci od autora Miloše Kratochvíla. Dva herci ztvárnili v průběhu celého představení několik ústředních postav z 5. dílu celé knižní série Pachatelé dobrých skutků. Seznámili nás tak prostřednictvím dvou nejlepších kamarádů s „problémy“ dospívání. Celý příběh žáky velmi zaujal, protože byl podán vtipně a poutavě. Už teď se těšíme na další akci, kterou pro nás Knihovna Václava Šorela připraví.

Mgr. Lucie Daňková

Návštěva botanické zahrady

V průběhu měsíce září navštívilo několik tříd z druhého stupně Botanickou zahradu Praha v Troji. Pro třídy 7. ročníku byl určen naučný program s průvodcem, který probíhal ve skleníku Fata Morgana a pro žáky 8. ročníků prohlídka venkovních expozic botanické zahrady. Ve skleníku měli žáci možnost seznámit

se s tropickými a subtropickými rostlinami a největší zájem byl již tradičně o masožravky. Doslova nadšení bylo možné pozorovat na tvářích dětí při prohlídce akvária, které se ve skleníku nachází. Návštěva botanické zahrady se tak i přes nepříliš pěkné počasí docela vydařila a těšíme se, že v příštích letech přijdeme

obdivovat další expozice a programy, které botanická zahrada nabízí.

Mgr. Zdeňka Kubů

Planetárium

Dne 23. 9. 2022 se vydali žáci 7. a 9. ročníku do Planetária Praha v Holešovicích, aby shlédli program Noční obloha, který je měl blíže seznámit s astronomickými jevy v průběhu roku a souhvězdími, která lze pozorovat na noční obloze. Celý program byl v 8 K a vizuálně velmi nápaditý. Kromě samotné projekce byla velice zajímavá i stálá expozice v prostorách planetária, která seznamuje žáky s naší sluneční soustavou a umožňuje jim nahlédnout do magického prostoru vesmíru.

Mgr. Zdeňka Kubů

Jak vidím svou budoucnost

Zamyšlení devátáků, kteří se rozhodují, jakou si vyberou střední školu.

Aktuálně nevím, co bych sem napsal, protože ani nevím, co budu nebo co bych chtěl dělat. Zvažuji několik možností, co bude pro mě vhodné a co bych chtěl dělat. Poslední týdny přemýšlím o tom, že bych chtěl být učitel. Baví mě předávat znalosti jiným, ale nejvíc mě baví být vzhůru dlouho do noci, ať už koukáním na velkou cenu F1 nebo případným opravováním testů. Druhá možnost je, že půjdu ve šlépějích svých rodičů a stanu se pracovníkem v telekomunikacích. Problém ovšem je, že hodnota mé zručnosti a práce rukama je podobná jako 0° Kelvinů. Musel bych tak být maximálně datovým dispečerem, jenž sedí v kanceláři. Moje budoucnost je tak zatím nejasná a jediná jistota mé budoucnosti je, že odešlu tenhle úkol, chvíli si odpočinu a půjdu se učit na přijímačky, protože ty jsou jistotou asi jako placení daní.

Matěj Sojka

Jediný co mě baví s co mě doopravdy baví je sport. Už dělám 11 let florbal s pořad mě motivuje jak v životě tak v kariéře. Tenhle rok je můj poslední rok na základce a já už vím že chci jít na sportovní akademii protože prostě sport je můj život. Už tenhle rok jsem mohl hrát v zahraničí (Finsko-Helsinky) jenže jsem nechtěl střední podcenit takže jsem to odmítl. Mým snem je hrát na top úrovni, jak tady v Česku tak i ve Švédsku. Dalším a asi mým největším snem je být v reprezentaci Prootze chci nosit na hrudi lvíčka:). Kdybych někdy skončil s florbalem vydal bych se buď na fyzioterapeuta a nebo trenera abych mohl udělat lepší hrace než jsem byl já. Mým největším strachem je že se mužů při sportu

klidně zranit na rok a to potom už je těžký se dostat zpátky. Protože kdybych já skončil s florbalem tak už moc nevím co dělat. Ale teď je hlavní že vím co chci, jdu si pro to a dostanu cokoli když budu fakt hodně chtít.

Adam Roháč

Jak bych začala... Už vím začnu prvními krůčky od mého úplného dětství. Jako malá (asi 5 nebo 6 let) jsem si svět představovala jako něco co si můžu určit dle svého uvážení. Z jedné (z té kladné) stránky jsem pravdu měla, protože člověk může mít nějakou představu nebo poslání za kterým si jde celý život a snaží se to splnit ze všech sil, protože ví, že i kvůli této představě či poslání na tomto světě žije. Jedno z mých poslání bylo pracovat s přírodou (respektive se zvířaty). Už od malička jsem byla opatrné dítě, které mělo cit k opečovávání a výzkumu zvířat. Od hlavy až k patě jsem zkoumala živočichy a strašně mě to bavilo. Když jsem nastupovala na základní školu, věděla jsem, že se tohoto koníčku nevzdám a proto mi rodiče našli speciální kroužek. Dříve se to jmenovalo mladý chovatel. Už zde chodím necelých 9 let a stává se že mě pomocník a budoucí lektor kroužků. Díky tomuto kroužku chovatelství jsem zjistila jak mě čím dál více baví práce s dětmi. I podle mých zkušeností a uvážení bych po základní škole chtěla studovat střední odbornou školu. Škola se mi velice líbí. Slýchávám od mnoho lidí co na školu chodí nebo ji mají skoro dochozenou, že je vážně skvělá i tím neobvyklým oborem. Tím oborem je chovatel cizokrajních zvířat. No, prostě bomba! Ideálně ale opravdu jen ideálně bych po vystudování střední školy chtěla studovat na Vysoké škole.

Nevím přesně jakým směrem by mě to táhlo ale chtěla bych zjistit během 5ti let co ve mně je a jestli bych na vysokou školu případně měla. Co se týče práce, tak o té ani momentálně nepřemýšlím. Já to беру tak, že co má přijít to přijde a i kdybych si po 4 letech studování nevybrala školu, která by mi přinesla takové povolání o kterém v té době budu snít tak to vůbec nevadí. Žijeme přeci v 21.století, kde se tyhle záležitosti dají vyřešit. Kdybych měla napsat zprávu budoucnosti tak by v ní stálo: „Budoucnosti, pohybuji se v přírodních vědách, které mě celý život posouvají dál a splňují moji představu o budoucím životě“:)

Rozálie Vondrková

Pokud vše dobře dopadne tak bych chtěl být strojevodcem (řidič vlaku) a pracovat u Českých drah. Budoucí škola, na kterou bych se chtěl hlásit je Střední dopravní škola v Masné 18 na Praze 1 a obor bude železnice. Pokud se vše vydaří, budu prvních 5 let pracovat na ústředně v Praze ve Vršovicích, a poté bych se rád přesunul na ústřednu v Hradci Králové. Pokud všeho dosáhnu chtěl bych postavit ekologický dům někde v blízkosti Orlických hor pomocí principu námořních kontejnerů. Ale tohle všechno je jen plán nebo spíše přání, ale doufám že vše vyjde. Co se týče sportovní a cestovní stránky, tak bych chtěl projít pěší dálkové traily v USA, zejména PCT (Pacifick Crest Trail) a CDT (Continental Divide Trail). Co se týče vysoké školy, tak bych rád studoval Politologii (problematiky Ruska a postsovětských zemí). Toto je vše z mé vize.

Jan Zembala

Za pár let se vidím na vysoké škole, ještě přesně nevím, co bych chtěla studovat. Ráda bych se podívala, třeba v rámci výměnného pobytu, někam do zahraničí. Nevadilo by mi tam i nějakou dobu žít a studovat. Zajímají mě věci

kolem kultury, takže bych ráda studovala a pracovala někde tam. Myslím, že by mě nebavilo povolání, kde jen sedím u počítače. Chtěla bych něco zajímavějšího, kde má člověk kontakt s lidmi a nesedí jen celý den v kanceláři.

Viktorie Kozderová

Ve svém životě chci být úspěšná. Vím, že se mi to řekne lehce, ale mám své cíle, jako většina lidí a své cíle a sny se rozhodně pokusím splnit. Všechny své cíle vidím reálně. Jeden z mých cílů je být finančně nezávislá, už alespoň ve 25 a zároveň dělat, co mě baví. Baví mě posilování, učení a zajímám se o módu. Mojí noční můrou je skončit jako zaměstnanec. Vím, že některá povolání jsou dobrá, ale já zkrátka nechci pod někým pracovat. Chci jít na obchodní akademii na obor podnikání, protože je to zaměření, které se mi v životě bude hodit. Na střední škole se chci učit španělsky, poněvadž se mi ten jazyk velmi líbí a učím se ho na ZŠ a chci v něm pokračovat. Další z mých snů je jet do Ameriky na výměnný pobyt ve druháku nebo ve třetáku. Chci tam jet, protože chci poznat tuto část světa a chci se naučit perfektně anglicky. Učení mě baví, ale i přes to nechci jít na těžkou školu (gymnázium), protože si chci užít své dospívání. Dříve jsem chtěla být právník nebo chirurg. Za mě jsou to dobrá povolání, ale změnila jsem svůj názor, protože bych musela 6 let studovat vysokou školu a přijde mi to hodně dlouho. Každopádně na vysokou školu chci jít určitě ale v zahraničí. V životě chci hodně cestovat a poznat celý svět a různé kultury.

Nela Mořkovská

Sportovní úspěchy Tupolevky

aneb Tupolevka se neztratí...

13.10.2022 - Přespolní běh - Pražské kolo -
Juliska Praha - chlapci 8. - 9. tříd, 6. - 7. tříd
(obsadili jsme 13. a 5. místo)

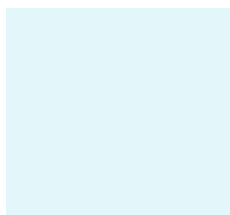
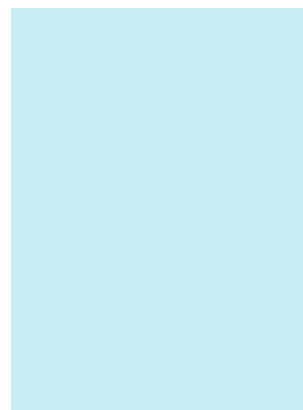
18.10.2022 - Badmintonový turnaj - Pražské
kolo smíšená družstva 8. - 9. tříd – ZŠ Vinoř
(obsadili jsme 2. místo)

4.11.2022 - Turnaj ve florbale - obvodní kolo -
chlapci 6. - 7. tříd – ZŠ Čakovice (obsadili jsme
2. místo)

21.11.2022 - Turnaj stolní tenis - obvodní kolo
- chlapci 8. - 9. tříd – ZŠ Vinoř (obsadili jsme 4.
místo)

22.11.2022 - Turnaj stolní tenis - obvodní kolo
dívky 7. - 8. třídy (obsadili jsme 2. místo)

Jiří Nývlt

MŮŽEŠ SI VYROBIT ZA DLOUHÝCH ZIMNÍCH VEČERŮ

STOJÁNEK NA MOBIL

Jednoduchý stojánek na mobil vyrobíš za několik minut jen z pár drobností. Základem je rulička od toaletního papíru nebo kuchyňských utěrek (ta bývá pevnější). Pak už stačí jen trocha práce s nůžkami a něco na ozdobu, aby stojánek vypadal hezky.

Potřebuješ:

ruličku od toaletního papíru nebo papírové utěrky, nůžky; pokud máš řezací nůž, tím lépe (děti ale raději nůžky), fix nebo tužku dekorační lepicí pásky nebo barevné papíry a lepidlo, pravítko (nemusí být, ale lépe si naměříš kousky pásky)

Nejdřív ruličku „ozdobíš“.

Podle mě je nejjednodušší „ozdobit“ ruličku dekoračními papírovými páskami – a je z ní barevný válec. Nebo barevnými papíry. Poslouží i zdobená krabička od papírových tahacích kapesníků.

Pak vyřízneš správný tvar.

Na polepenou ruličku nakreslíš budoucí tvar a řezačkou ho vyřízneš. Můžeš to vzít i nůžkami, což je **pro děti bezpečnější**.

Potom se na ruličku podívej seshora a pomyslně ji rozděl na dvě poloviny – dva půloblouky.

Zhruba půlku ruličky odřízni v první třetině výšky. To bude ta strana, kde pak koukáš na displej.

Druhá polovina ruličky tvoří „záda“, o která se telefon bude opírat. Vypadá to jako taková střecha do špičky.

Mezi těmito polovinami vyřízni drobné zářezy, široké tak, aby se do něj pohodlně vešel telefon. Díky tomu ve stojánku bude držet pořádně.

Tip: Pásky nebo jiné dekorace budou dobře držet, když polepenou ruličku jemně poválíte po stole.

